

Opublikowane dnia 15 maja 1956 r.

A 47 w 33/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36901

34e 33/00
Kl. 34e, 19/01

Eric Sigfrid Persson
(Malmö, Szwecja)

Okno zaopatrzone w narządy do zawieszenia rozsuwalnych firanek

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 grudnia 1947 r.

Pierwszeństwo: 13 grudnia 1943 r. dla zastrz. 1—4 (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy okna zaopatrzonego w narządy do zawieszenia rozsuwalnych firanek, a w szczególności okna posiadającego ruchome ramy do szyb, w które wmontowane jest zawieszenie. Wynalazek odnosi się szczególnie do okien posiadających złączone z sobą ramy, stanowiące jedną obracalną wokół środkowej osi całość, zaopatrzone w narządy do zawieszenia rozsuwalnych firanek, umieszczonych w przestrzeni pomiędzy szybami obu połączonych ram.

Okno składa się z futryny, w której umieszczone są dwie połączone z sobą ramy, z których zazwyczaj wewnętrzna jest obrotowo osadzona w obu bokach futryny, tak że obie ramy mogą być jako całość obracane ze swojego normalnego położenia o pół obrotu wokół środkowej poziomej osi. W nowym położeniu zewnętrzna rama może być łatwo odłączona i wyjęta z wewnętrznej ramy, w celu udostępnienia wewnętrznych powierzchni szyb obu ram do oczyszczenia ich od strony pokoju.

Jeden z przedmiotów wynalazku stanowi ruchoma rama okienna zaopatrzona w narządy do zawieszenia i przytrzymywania firanek silnie naprzężonych w jednym kierunku ramy, a pomimo tego łatwo przesuwanych w kierunku równoległym do płaszczyzny ramy i pod kątem prostym do kierunku, w którym firanka jest silnie naprzężona w ramie.

Dalszy przedmiot wynalazku stanowi ruchoma rama okienna, zaopatrzona w urządzenia do przytrzymywania i przesuwania firanek w ten sposób, że firanka porusza się równocześnie z ruchomymi ramami w które jest wmontowana i gdzie służy do tego samego celu co rolosy, żaluzje i żaluzje weneckie. Firanka może być łatwo zakładana oraz zdejmowana.

Załączone rysunki przedstawiają okno według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok okna drewnianego od środka pokoju wyposażonego w firanki i zawieszenia do nich, fig. 2 i 3 przedstawiają przekroje w powiększonej podziałce wzdłuż linii II—II i III—III na fig. 1, fig. 4

i 5 — w zmniejszonej podziałce dwa różne sposoby prowadzenia linki firanek do zsuwania i rozsuwania ich, fig. 6 przedstawia widok z przodu okna metalowego, a fig. 7 i 8 przedstawiają przekroje w powiększonej podziałce wzdłuż linii VII—VII i VIII—VIII na fig. 6.

Cyfra 1 oznacza futrynę okna, a cyfry 2 i 3 — połączone ramy okna, z których normalnie wewnętrzna rama 2 jest osadzona obrotowo po obu bokach futryny 1, tak że obraca się wokół poziomej osi środkowej. Wewnętrzna rama 2 zaopatrzona jest w otwarte kanaliki 4, które mają wąskie rowki podłużne 11 i umieszczone są w obrzeżu ramy w przestrzeni pomiędzy szybami połączonych ram. Przy wykonaniu okien z drewna, jak przedstawiono na fig. 1—3 kanaliki 4 wykonane są w prętach metalowych osadzonych w obu poziomych (górnej i dolnej) częściach ramy 2. W kanałkach 4 umieszczone są narzędzia do zawieszania firanki, składające się z rolek 5 łatwo przesuwanych w kanałkach wzdłuż poziomych górnych i dolnych belek ramy 2, i haczyków, pętelek albo innych odpowiednich narzędzi 12 do zaczepiania firanki, wystających ze szczeliny w rowku do przestrzeni między szybami połączonych ram. Części te osadzone są w rolkach 5 w ten sposób, że tworzą oś, przechodzącą pod prostym kątem do płaszczyzny ram, wokoło której rolki 5 toczą się bez poślizgu w kanałkach 4 i w ten sposób zmniejszają opór stawiany przy przesuwaniu ich w kanałkach 4. Firanki 13 można łatwo zawiesić i napiąć w ramie 2, przez przymocowanie do wystających zaczepów 12, u góry i u dołu ramy 2. Dzięki temu, że narzędzia do zawieszania firanki zarówno u dołu jak i u góry ramy są łatwo przesuwalne, firanka, pomimo że jest mocno napięta, może być łatwo zasunięta w kierunku równoległym do płaszczyzny ramy 2 i pod kątem prostym do kierunku w którym jest napięta w ramie. Firanka może być też łatwo odsłonięta za pomocą np. odpowiednio umieszczonej linki 6. Każda firanka może być zasłonięta albo odsłonięta przez pociągnięcie linki w jednym albo drugim kierunku. Niezależnie od tego, czy firanka jest zasłonięta czy odsłonięta jest ona stale silnie napięta w ramie. Przesuwać ją można nie tylko wtedy, gdy okno jest zamknięte, lecz także gdy jest mniej lub więcej otwarte, albowiem firanka porusza się wraz z ruchomymi ramami, w których jest osadzona. Ponieważ firanka jest napięta w ramie, obrócenie ramy albo obu połączonych ram nie może spowodować przesunięcia się firanki względem ramy albo ram, przy którym firanka mogła by się zetknąć z powierzchnią jednej albo obu szyb

w połączonych ramach. Jest to bardzo ważne, albowiem firanka mogłaby ulec zabrudzeniu albo splamieniu, gdyby zetknęła się z wewnętrzną powierzchnią albo powierzchniami jednej lub obu szyb, jednej względnie obu ram w razie gdyby one były wilgotne. Po zmontowaniu firanki w przestrzeni pomiędzy obu szybami połączonych ram, jest ona zabezpieczona od kurzu oraz uszkodzenia przez dotykanie, szczególnie przez dzieci.

Napięta i łatwo przesuwana firanka służy zasadniczo do zasłaniania i zaciemniania, do czego dotychczas zazwyczaj używano rolosy, żaluzji weneckich albo żaluzji zwykłych. Tego rodzaju narzędzia do zawieszania nie mogą być, na ogół biorąc wykonane domowym sposobem i zazwyczaj trudno jest zakładać i zdejmować firanki w celu uprania ich, naprawy lub wymiany, natomiast zawieszenie firanki systemu wyżej opisanego może być łatwo wykonane w domu i można ją łatwo założyć i zdjąć w celu uprania, naprawy lub wymiany. Należy jednak zauważyć, że firanki mogą być wykonane nie tylko z tkanin lub innych odpowiednich materiałów, lecz można je wykonać również jako składane żaluzje albo weneckie żaluzje, zawierające liczne równoległe listewki rozciągające się w tym kierunku, w którym zasłona jest napięta w ramie. W tym przypadku możliwe jest ustawienie listewek pod każdym dowolnym kątem, aby nie zasłaniać światła albo też spowodować, żeby się pokrywały, zasłaniając światło.

Linka 6 do zasłaniania i odsłaniania mocno napiętej firanki 13 w ramie 2 może być założona w różny sposób; na przykład przy użyciu dwóch lub więcej linek do zaciągania firanki należy poprowadzić każdą linkę osobno jako zamkniętą pętlę, jak przedstawiono schematycznie na fig. 4 i 5, przy czym części pętli przechodzą przez kanaliki 4 dla rolek 5 i zaczepów 12 oraz przez odpowiednio na ramie umieszczone kółka prowadnikowe. Można również stosować oddzielne linki dla różnych firanek do ich zasłaniania i odsłaniania, a jeżeli zasłona utworzona jest z weneckiej żaluzji, wtedy należy przewidzieć osobną linkę do ustawiania listewek żaluzji pod żądanym kątem lub zachodzenia na siebie. Linka 6 może wychodzić z kanałków 4 przez otwory w ramie do rowka 8 na zewnątrz ramy z jednej albo obu stron, tak, że części 9 linki przebiegają w rowku 8. Jedna część linki 9 może być przymocowana do uchwytu 10 wystającego na zewnątrz i przesuwającego się w szczelinie, znajdującej się przy zamkniętym oknie pomiędzy futryną 1, a ramą 2. Uchwyt 10 jest łatwo dostępny od wewnątrz pokoju w celu

uruchomienia linki. Można również przewidzieć w rowku 8 mechanizm prowadzący, tak aby uchwyt 10 łatwo się w nim przesuwiał. Należy zauważyć, że przy użyciu uchwytu 10 do uruchomienia linki albo linek firanki, mogą one przebiegać całkowicie w głębi kanalików, otworów i rowków w ramie i być całkowicie schowane i osłonięte.

Wykonanie według fig. 6 do 8 różni się od wykonania przedstawionego na fig. 1 do 3 zasadniczo tylko tym, że okno wykonane jest z metalu, a kanaliki utworzone są z tych samych ścianek metalowych, z których wykonana jest rama 2.

Czasami może być pożądané, aby zasłona była rozpięta pomiędzy obu ramionami ramy w kierunku poziomym, a nie pionowym między górną i dolną belką.

Zastrzeżenia patentowe

1. Okno zaopatrzone w narządy do zawieszania rozsuwalnych firanek, w ruchomych ramach okiennych, znamienne tym, że składa się z prowadnic umieszczonych w równoległych częściach ruchomej ramy, z rolek (5) do zamocowania firanki (13), podtrzymywanych przez wspomniane prowadnice i łatwo się w nich przesuwających, a służących do przytrzymania napiętek firanki pomiędzy dwiema równoległymi częściami ramy (2), przy czym firanka jest łatwo przesuwna w kierunku równoległym do płaszczyzny ramy i pod kątem prostym do kierunku, w którym jest w ramie napięta, oraz z mechanizmu do przesuwania firanki w jedną i drugą stronę, przez równoczesne i równomierne rozsuwanie i zsuwanie jej wzdłuż obu prowadnic.
2. Okno według zastrz. 1 znamienne tym, że prowadnice posiadają kształt kanalików (4) umieszczonych i rozciągających się wzdłuż równoległych, naprzeciw siebie leżących częściach ruchomej ramy (2) i wzdłuż szczeliny znajdującej się w leżących naprzeciw siebie bokach wspomnianych naprzeciwległych częściach ramy, przy czym w kanalikach umieszczone są narządy do zawieszenia firanek, składające się z rolek (5) toczących się w kanalikach (4) oraz z wystających z nich przez szczelinę zaczepów (12) firanki.
3. Okno według zastrz. 1 i 2, posiadające szyby umieszczone w pewnym odstępnie od siebie. znamienne tym, że kanaliki (4) do zawieszeń firanek (13) umieszczone są w tych bokach dwóch równoległych, naprzeciwległych częściach jednej z połączonych ram, które ograniczają przestrzeń pomiędzy szybami.
4. Okno według zastrz. 1—3, znamienne tym, że do zasłaniania i odsłaniania firanek posiada linkę (6) tworzącą zamkniętą pętlę, której części przebiegają w kanalikach (4) i przy pociągnięciu za linkę przesuwają się równocześnie i równomiernie w kanalikach w dwóch równoległych i przeciwległych częściach ramy.
5. Okno według zastrz. 4, znamienne tym, że części pętli linki (6) są przeprowadzone z kanalików (4) w równoległych naprzeciwległych częściach ramy przez otwory w niej do rowka, znajdującego się na zewnętrznej stronie ramy i przyłączone są do uchwytu osadzonego przesuwnie wzdłuż wspomnianego rowka do uruchamiania linki.

Eric Sigfrid Persson

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

